

ХОРХЕ ЛУИС БОРХЕС

ПРЕДГОВОР

Превод от испански: Светла Христова, 2004

chitanka.info

Седемте разказа^[1] в тази книга не изискват особени разяснения. Седмият — „Градината с разклоняващите се пътеки“ — е криминален; читателите му ще станат свидетели на подготовката и извършването на престъпление, чиято цел ще знаят от самото начало, но няма да я проумеят, струва ми се, чак до последния абзац. Другите разкази са фантастични; в един от тях — „Лотарията във Вавилон“ — донякъде се долавя влиянието на символизма. Що се отнася до разказа „Вавилонската библиотека“, не съм първият му автор; любопитните да узнаят историята и предисторията му могат да проверят една страница от 59-и брой на списание „Сур“^[2], където се срещат несъчетаемите имена на Левкип и Ласвиц, Луис Карол и Аристотел. В „Кръглите развалини“ всичко е нереално; в „Пиер Менар“, автор на „Дон Кихот“ нереална е участта, която главният герой сам си налага. Списъкът на творбите, които му приписвам, не е твърде занимателен, но не е и произволен; този списък всъщност е диаграма на мисловната му история...

Трудоемко и изтощително безумие е да съчиняваш огромни книги, да разтягаш на петстотин страници идея, която прекрасно може да бъде изложена устно само за няколко минути. По-добър подход е да се преструваш, че тези книги вече съществуват, и да предлагаш обобщение или коментар върху тях. Така са постъпили Карлайл в „Сартор Резартус“ и Бътлър в „Ясния пристан“; ала и тези произведения страдат от несъвършенството, че са книги, при това не по-малко тавтологични от останалите. А аз — човек по-разумен, по-бездарен и по-мързелив — предпочетох да напиша бележки върху въображаеми книги. Така се появиха „Гльон, Укбар, Orbis Tertius“ и „Преглед на творчеството на Хърбърт Куейн“.

Х.Л.Б.

---

[1] Осмият разказ, който тук се явява втори — „Приближаването към Ал-Мутасим“ — е включен във всички издания след първоначалното издание от 1941–1942 г. Публикуван е най-напред през 1936 г. в „История на вечността“ — бел.прев. ↑

[2] Списание „Сур“ („Юг“), „най-влиятелното издание за литература в Латинска Америка“ (по думите на Родригес Монегал), е основано от Виктория Окампо с помощта на аржентинския романист Едуардо Майеа и американския романист Уолдо Франк. Борхес е бил

един от първите и несъмнено най-забележителните му сътрудници —
бел.прев. [↑](#)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.